

4. Przepisy ust. 1, 2 i 3 stosuje się również do organizacji społecznych, dokonujących zadrzewienia z funduszy społecznych.

5. Zainteresowani ministrowie oraz prezydya rad narodowych zapewnią w planach niezbędne kwoty na finansowanie zadrzewień określonych w niniejszej uchwale.

§ 6. Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego ustali w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa, Ministrem Gospodarki Komunalnej i Ministrem Finansów cennik na materiały sadzeniowe do zadrzewień, produkowane przez przedsiębiorstwa i instytucje państwowe.

§ 7. W celu spopularyzowania sadzenia drzew i krzewów wśród społeczeństwa i włączenia społeczeństwa do udziału w realizacji zadań przewidzianych uchwałą, a także w celu ochrony istniejących zadrzewień wzywa się organizacje społeczne i młodzieżowe oraz uspołecznione zakłady pracy i szkoły do bezpośredniego uczestnictwa w akcji zadrzewienia kra-

ju; prezydya rad narodowych i przedsiębiorstwa lasów państwowych zobowiązuje się do udzielania jak najdalej idącej pomocy w wykonaniu całości zadań wynikających z uchwały.

§ 8. Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego wykonuje ogólny nadzór w zakresie zadań wynikających z niniejszej uchwały i składa sprawozdanie Prezesowi Rady Ministrów w okresach półrocznych.

§ 9. Właściwe do spraw leśnictwa organy prezydiów rad narodowych upoważnione są do sprawowania nadzoru nad wykonaniem zadań wynikających z uchwały na swoim terenie oraz są odpowiedzialne za prawidłowe ich wykonanie.

§ 10. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego, Ministrowi Finansów i innym zainteresowanym ministrom i kierownikom urzędów centralnych oraz prezydiom rad narodowych.

§ 11. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

130

UCHWAŁA Nr 106 RADY MINISTRÓW

z dnia 24 marca 1959 r.

w sprawie tworzenia w 1959 r. funduszu na nagrody i świadczenia oraz na budownictwo mieszkaniowe dla pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe”.

§ 1. W przedsiębiorstwie „Polskie Koleje Państwowe” wydatki na nagrody, świadczenia oraz na zaspokojenie innych potrzeb pracowników, jak również na budownictwo mieszkaniowe dla pracowników, mogą być w roku 1959 pokrywane ze środków obrotowych przedsiębiorstwa do wysokości nie przekraczającej 2% planowanego na rok 1959 osobowego funduszu płac. Wydatki te zalicza się do kosztów przedsiębiorstwa.

§ 2. 1. Wydatki na nagrody i świadczenia oraz na zaspokojenie innych potrzeb pracowników do sumy odpowiadającej 1,1% osobowego funduszu płac planowanego na dany kwartał mogą być dokonywane za okresy I, II i III kwartału 1959 r. na podstawie sprawozdań finansowych, przyjętych w ustalonym trybie.

2. Wydatki za IV kwartał 1959 r. na cele i w wysokości określonej w ust. 1, jak również na budownictwo mieszkaniowe dla pracowników, do sumy odpowiadającej 0,9% osobowego funduszu płac planowanego na rok 1959 — mogą być dokonywane na podstawie zatwierdzonego sprawozdania fi-

nansowego za rok 1959 i za zezwoleniem Ministra Komunikacji — po stwierdzeniu na podstawie sprawozdań z wykonania planu i sprawozdań finansowych, że przedsiębiorstwo osiągnęło w swej działalności pozytywne wyniki ekonomiczne przez:

- 1) wzrost wydajności pracy, oszczędną gospodarkę materiałową i likwidację marnotrawstwa,
- 2) poprawę jakości usług,
- 3) prawidłową gospodarkę inwestycyjną.

§ 3. W przedsiębiorstwie nie stosuje się dotychczasowych przepisów dotyczących finansowania wydatków na współzawodnictwo w zakładzie pracy oraz na nagrody indywidualne za szczególne osiągnięcia.

§ 4. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Komunikacji.

§ 5. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1959 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

131

UCHWAŁA Nr 123 RADY MINISTRÓW

z dnia 26 marca 1959 r.

w sprawie zasad i trybu wydawania przez banki państwowym biur (samodzielnym pracownikom) projektów środków pieniężnych na fundusz płac.

§ 1. 1. Górną granicę środków pieniężnych na place w państwowych biurach (samodzielnym pracownikach) projektów stanowią:

- 1) dla pracowników zatrudnionych bezpośrednio w produkcji, wynagradzanych według systemu zaliczkowo-rozliczeniowego — limit kwartalnego operatywnego planu funduszu płac skorygowany o procent wykonania kwartalnego planu produkcji globalnej w granicach nie przekraczających 110%, zmniejszony o odpis na fundusz gwarancyjny w wysokości 5% skorygowanego funduszu płac tej grupy pracowników; wypłata zaliczkowa wynagrodzeń dla pracowników wynagradzanych według tego systemu następuje w okresach kwartalnych, natomiast rozlicze-

niowa na koniec miesiąca, w którym nastąpiło rozliczenie zlecenia;

- 2) dla pracowników zatrudnionych bezpośrednio w produkcji, wynagradzanych według systemu czasowo-premiewego — limit kwartalnego operatywnego planu funduszu płac skorygowany o procent wykonania planu produkcji globalnej w granicach nie przekraczających 110%, z zachowaniem przepisów § 17 ust. 4 zasad wynagradzania pracowników biur (samodzielnym pracownikom) projektów, stanowiących załącznik do uchwały nr 231 Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1958 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników państwowych biur (samodzielnym pracownikom) projektów (Monitor Polski Nr 52, poz. 307);

- 3) dla pracowników zatrudnionych bezpośrednio w produkcji, wynagradzanych według systemu płac stałych — kwartalny limit z rocznego planu funduszu płac;
- 4) dla pozostałych pracowników — kwartalny limit z rocznego planu funduszu płac.

2. Do grupy pracowników zatrudnionych bezpośrednio w produkcji zalicza się pracowników umysłowych wymienionych pod lp. 1—7 działu I tabeli płac zawartej w § 1 zasad wynagradzania pracowników biur (samodzielnych pracowni) projektów, stanowiących załącznik do uchwały nr 231 Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1958 r. powołanej w ust. 1 pkt 2, oraz maszynistki i robotników zatrudnionych w produkcji.

3. Górną granicę wypłat premii dla pracowników wymienionych w ust. 1 pkt 2 stanowi różnica między skorygowanym funduszem płac tych pracowników a kwotą należności z tytułu wynagrodzeń zasadniczych, dodatków funkcyjnych, godzin nadliczbowych oraz wynagrodzeń za czas efektywnie nie przepracowany, przypadających do wypłaty w kwartale. Wypłaty premii dla pracowników zatrudnionych bezpośrednio w produkcji dokonywane są po zakończeniu kwartału.

4. Górną granicę wypłat nagród dla pracowników, o których mowa w ust. 1 pkt 1, stanowi kwartalny limit funduszu nagród, wynikający z rocznego planu funduszu płac.

5. Górną granicę wypłat premii dla pracowników, o których mowa w ust. 1 pkt 4, stanowi kwartalne limity planowanego rocznego funduszu premiewego skorygowane — w razie powstania oszczędności funduszu płac tej grupy pracowników — na zasadach określonych w przepisach w sprawie planowania i tworzenia funduszu płac w państwowych biurach projektów.

6. Wynagrodzenia za godziny nadliczbowe wypłacane są w ramach planowanego bądź skorygowanego limitu funduszu płac.

7. Wypłaty z bezosobowego funduszu płac mogą być dokonywane do wysokości rocznego limitu. Limit ten w wyjątkowych wypadkach może być zmieniony w kwartalnym operatywnym planie funduszu płac decyzją jednostki nadrzędnej biura projektów zgodnie z przepisami uchwały nr 147 Rady Ministrów z dnia 12 kwietnia 1957 r. w sprawie zasad gospodarowania bezosobowym funduszem płac w przedsiębiorstwach państwowych (Monitor Polski Nr 33, poz. 223).

8. Wynagrodzenie z tytułu Karty Górnika, Hutnika itp. wyłącza się dla potrzeb kontroli bankowej z wykonanego funduszu płac.

9. Wypłaty wynagrodzeń za czas efektywnie nie przepracowany dokonywane są w terminach przewidzianych dla wypłat za czas przepracowany. Przepis ten wprowadza się na 6-miesięczny okres próbny.

10. Składniki funduszu płac określa instrukcja stanowiąca załącznik do uchwały nr 197 Rady Ministrów z dnia 13 czerwca 1958 r. w sprawie zasad i trybu wydawania przez banki państwowym przedsiębiorstwom środków pieniężnych na fundusz płac (Monitor Polski Nr 48, poz. 278).

§ 2. 1. Środki pieniężne zapotrzebowane przez państwowe biura (samodzielne pracownie) projektów na fundusz płac powyżej granicy, o której mowa w § 1 ust. 1, stanowią przekroczenie funduszu płac.

2. Jeżeli górna granica, do której mogą być czerpane środki pieniężne na fundusz płac (§ 1 ust. 1) w skali kwartału kalendarzowego, jest wyższa od sumy środków faktycznie zapotrzebowanych, powstaje w państwowym biurze (samodzielnej pracowni) projektów oszczędność funduszu płac.

§ 3. 1. Jeżeli kwota przekroczenia funduszu płac (§ 2 ust. 1) nie mieści się w oszczędnościach poprzednich kwartałów danego roku kalendarzowego, wówczas:

1) w razie stosowania zaliczkowo-rozliczeniowego systemu wynagradzania do pracowników zatrudnionych bezpośrednio w produkcji oraz czasowo-premiowego systemu

wynagradzania do pracowników zatrudnionych poza produkcją fundusz gwarancyjny oraz fundusz premiewy zostają zarachowane na pokrycie przekroczenia aż do czasu wygosparowania kwoty przekroczenia funduszu płac; jeżeli kwota przekroczenia jest wyższa od posiadanych funduszy, dyrektor państwowego biura (samodzielnej pracowni) projektów podwyższy procent potrącenia na fundusz gwarancyjny do wysokości zapewniającej pokrycie powstałego przekroczenia nie naruszając jednakże funduszu płac przeznaczonego na pokrycie płac zasadniczych;

- 2) w razie stosowania czasowo-premiowego systemu wynagradzania fundusze premiewe (§ 1 ust. 3 i 5) zostają zarachowane na pokrycie kwoty przekroczenia aż do czasu wygosparowania kwoty przekroczenia funduszu płac;
- 3) w razie stosowania systemu płac stałych fundusz nagród zostaje zarachowany w całości na pokrycie kwoty przekroczenia, aż do czasu wygosparowania kwoty przekroczenia funduszu płac.

2. Wygosparowanie kwoty przekroczenia funduszu płac, o której mowa w ust. 1, obowiązuje niezależnie od upływu roku kalendarzowego, w którym powstało przekroczenie funduszu płac.

3. Państwowe biuro (samodzielna pracownia) projektów powinno zawiadomić na piśmie oddział banku i jednostkę nadrzędną o środkach podjętych dla wygosparowania kwoty przekroczenia funduszu płac, nie znajdującego pokrycia w oszczędnościach poprzednich kwartałów danego roku kalendarzowego.

4. W razie wystąpienia przekroczeń nie znajdujących pokrycia w dwóch kolejnych kwartałach, niezależnie od roku kalendarzowego, jednostka nadrzędna obowiązana jest przeprowadzić szczegółowe badanie gospodarki funduszem płac w biurze projektów, podjąć środki w kierunku uporządkowania tej gospodarki, zawiadamiając o stwierdzonych nieprawidłowościach i podjętych środkach zaradczych resortowego ministra oraz centralę banku finansującego biuro projektów. W razie stwierdzenia systematycznego łamania dyscypliny płac jednostka nadrzędna powinna w stosunku do osób winnych wyciągnąć konsekwencje służbowe a w razie stwierdzenia przestępstwa — przekazać sprawę organom powołanym do ich ścigania.

§ 4. 1. Państwowe biura (samodzielne pracownie) projektów składają we właściwych oddziałach banku:

- 1) roczny plan produkcji globalnej w cenach bieżących z rozbięciem na kwartały oraz roczny plan funduszu płac z rozbięciem na kwartały;
- 2) kwartalny (bez rozbięcia na miesiące) operatywny plan produkcji globalnej w cenach bieżących oraz kwartalny (bez rozbięcia na miesiące) operatywny plan funduszu płac; zmiany w planach dopuszczalne są tylko przed rozpoczęciem kwartału, którego plany dotyczą.

2. Wskaźnik stanowiący stosunek sumy kwartalnych operatywnych planów funduszu płac do sumy kwartalnych operatywnych planów produkcji globalnej nie może być wyższy od wskaźnika procentowego funduszu płac ustalonego w stosunku do wartości produkcji globalnej w rocznym planie techniczno-ekonomicznym.

3. Oddziały banku dokonują wypłat na fundusz płac na podstawie zapotrzebowań złożonych przez państwowe biura (samodzielne pracownie) projektów z zachowaniem przepisów § 3.

§ 5. W razie przekroczeń funduszu płac w państwowych biurach (samodzielnych pracowniach) projektów nadzorowanych przez prezydium wojewódzkich rad narodowych, przepisy dotyczące uprawnień jednostek nadrzędnych mają odpowiednio zastosowanie do prezydiów wojewódzkich rad narodowych.

§ 6. 1. Banki finansujące państwowe biura (samodzielne pracownie) projektów mają prawo sprawdzenia prawidłowości i rzetelności przedstawianych przez państwowe biura (samodzielne pracownie) projektów dokumentów, jak również badania gospodarki funduszem plac.

2. Jednostki nadrzędne obowiązane są ustosunkować się do uwag i propozycji banku w ciągu 2 tygodni.

§ 7. Wzory sprawozdań z wykonania planu funduszu plac dla potrzeb kontroli funduszu plac zostaną ustalone przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami oraz dyrektorami banków finansujących państwowe biura (samodzielne pracownie) projektów.

§ 8. Szczegółowy tryb bankowej kontroli funduszu plac oraz dokumenty potrzebne bankowi do sprawowania tej kontroli określą instrukcje wydane przez banki.

§ 9. Uchwały nie stosuje się do biur projektów, w których nie zostały wprowadzone zasady wynagradzania określone uchwałą nr 231 Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1958 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników państwowych biur projektów (Monitor Polski Nr 52, poz. 307).

§ 10. Wykonanie uchwały porucza się zainteresowanym ministrom oraz przewodniczącym prezydiów wojewódzkich rad narodowych.

§ 11. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

132

ZARZĄDZENIE Nr 41 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 27 marca 1959 r.

w sprawie usunięcia zaniechań w zakresie nadzoru i kontroli w przedsiębiorstwach, instytucjach i urzędach państwowych.

Stwierdzono, że przy pewnej poprawie w dziedzinie ujawniania i pociągania do odpowiedzialności osób bezpośrednio winnych nadużyć nadal obserwuje się poważne zaniechania w zakresie ścigania i karania osób odpowiedzialnych za popełnione nadużycia pośrednio, z tytułu złego nadzoru i słabej kontroli.

W celu usunięcia zaniechań w zakresie nadzoru i kontroli w przedsiębiorstwach, instytucjach i urzędach państwowych (zwanych dalej „zakładami pracy”) zarządza się, co następuje:

1. W każdym przypadku ujawnienia nadużycia kierownik zakładu pracy obowiązany jest:

- 1) zbadać:
  - a) czy nie miało miejsca zaniechanie przez osoby do tego powołane obowiązku nadzoru lub kontroli i
  - b) jakie warunki umożliwiły przestępstwo lub sprzyjały jego popełnieniu;
- 2) wyciągnąć na podstawie wyników przeprowadzonego badania konsekwencje służbowe oraz
- 3) przedsięwziąć w razie potrzeby środki organizacyjne w celu zapobieżenia podobnym zaniechaniom w przyszłości.

2. Badanie (ust. 1 pkt 1) powinno być podjęte i przeprowadzone niezwłocznie po ujawnieniu nadużycia dokonanego przez osobę bezpośrednio odpowiedzialną, niezależnie od skierowania doniesienia do organów powołanych do ścigania przestępstw. Kierownik zakładu pracy może w razie potrzeby powierzyć przeprowadzenie badania specjalnie do tego celu powołanej komisji z ewentualnym udziałem czynnika społecznego.

3. W razie stwierdzenia, że zaniechanie obowiązku nadzoru lub kontroli przyczyniło się do popełnienia przestępstwa, kierownik zakładu pracy obowiązany jest powiadomić o tym właściwego prokuratora lub Milicję Obywatelską, zgodnie z przepisem art. 229 § 2 kodeksu postępowania karnego. Kierownik zakładu pracy obowiązany jest równocześnie powiadomić jednostkę nadrzędną nad zakładem pracy o skierowaniu doniesienia do organów powołanych do ścigania przestępstw i o wyciągniętych w wyniku przeprowadzonych badań konsekwencjach służbowych oraz o przedsięwziętych środkach organizacyjnych.

4. Umorzenie postępowania karnego lub uniewinnienie przez sąd osoby oskarżonej o brak nadzoru lub kontroli nie

zwalnia kierownika zakładu pracy od wyciągnięcia w uzasadnionym przypadku stosownych konsekwencji służbowych.

5. Jeżeli zaniechanie obowiązku nadzoru lub kontroli spowodowało powstanie szkody majątkowej, kierownik zakładu pracy obowiązany jest ustalić, czy zachodzi potrzeba wytoczenia powództwa cywilnego przeciwko osobom winnym zaniechania obowiązku nadzoru lub kontroli i jeżeli tak — niezwłocznie je wyłoczyć.

6. W razie uznania przez kierownika zakładu pracy, że nie zachodzi potrzeba kierowania doniesienia do organów powołanych do ścigania przestępstw (ust. 3) lub wytoczenia powództwa cywilnego (ust. 5) przeciwko osobom winnym zaniechania obowiązku nadzoru lub kontroli, kierownik zakładu pracy obowiązany jest zawiadomić o tym jednostkę nadrzędną, podając uzasadnienie.

7. Jeżeli osobą winną zaniechania nadzoru lub kontroli jest kierownik zakładu pracy, obowiązki określone w ustępach poprzedzających ciąży na jednostce nadrzędnej nad zakładem pracy.

8. Dla zapobieżenia zaniechaniom w zakresie nadzoru i kontroli kierownicy zakładów pracy obowiązani są:

- 1) ustalić w wyraźny sposób obowiązki służbowe osób odpowiedzialnych za nadzór i kontrolę, zwłaszcza w zakresie nadzoru i kontroli;
- 2) położyć nacisk na polepszenie jakości pracy pracowników przeprowadzających kontrole (inspekcje, rewizje, inwentaryzacje, remanenty) w zakładach pracy oraz sprawdzić przydatność tych pracowników, ich kwalifikacje zawodowe i moralne, w szczególności, czy nie byli karani za przestępstwa z chęci zysku;
- 3) jak najszerszej wykorzystywać wystąpienia Najwyższej Izby Kontroli, prokuratury, organów kontroli i rewizji finansowej oraz Państwowej Inspekcji Handlowej, wskazujące przyczyny powstawania nadużyć i okoliczności sprzyjające ich popełnieniu oraz powiadamiać organy kierujące wystąpienia o sposobie wykorzystania wystąpień.

Niewykonanie tych obowiązków przez kierowników zakładów pracy uważane będzie za zaniechanie obowiązku nadzoru, ciężącego na kierowniku zakładu.

9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*